

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2013, declarat de către condamnatul,

Popov Alexei Fiodor, născut la 11 iunie 1952, originar din r-l Ialoveni s. Mileștii Mici, domiciliat în r-l Ialoveni str. Ștefan cel Mare, 98.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 01.11.2011-05.02.2013

2. în instanța de recurs: 25.02.2013-16.04.2013

3. în instanța recurs în anulare: 07.11.2013-29.01.2014

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 05 februarie 2013, Popov Alexei Fiodor, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, Popov A.F., la 03 octombrie 2011, în jurul orei 18.00, aflându-se la volanul automobilului de model „VAZ 2107”, cu n/î IL AC 815, deplasându-se pe str. Ștefan cel Mare, or. Ialoveni, a creat o situație de accident, în rezultatul sesizării despre faptul dat, la fața locului a sosit inspectorul secției Poliției Rutiere Ialoveni, Spiridon Onica. În rezultatul discuției inspectorului, Onica S., cu conducătorul auto Popov A.F., s-a simțit miros de alcool, fiindu-i explicată necesitatea constatării stării alcooloscopice și examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate. Însă, conducătorul auto, Popov A.F., încălcând prevederile art. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, conform căruia ultimul, era obligat să se supună, cerințelor agentului de circulație, de a susține examenul medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, intenționat a refuzat să se supună, solicitării de a trece testarea, necătînd de faptul că, a fost preîntâmpinat despre survenirea răspunderii penale.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către avocatul, Tăut Ion, în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Popov A.F., să fie achitat, din lipsa componenței de infracțiune.

În motivarea recursului, a invocat că la adoptarea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile inculpatului și a inspectorului Onica S. și nu a intrat în esența cauzei date, nefiind administrate probe și dovezi concludente și pertinente, cu privire la vinovăția lui Popov A.F., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2013, a fost admis din alte motive recursul avocatului, Tăut Ion, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Popov A.F., a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a considerat că vina inculpatului este dovedită prin declarațiile martorului Onica S. și a următoarelor probe: - informația înregistrată în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni din 03.10.2011 cu nr. 1200 (f.d. 4), procesul verbal de constatare a infracțiunii din 04.10.2011 (f.d. 6), îndreptare din 03.10.2011 (f.d. 9).

Instanța de recurs a reținut, că cumulul de probe menționat, combate versiunea inculpatului, precum că a consumat o bere doar după ce a intrat cu mașina în ogradă. Încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, în opinia instanței de recurs, a fost corect efectuată, în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal - *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooloscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.*

De asemenea, a fost menționat de către instanța de recurs, că inculpatul se caracterizează satisfăcător, a săvârșit o infracțiune ușoară și poate fi reeducat și corectat prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă cu privarea obligatorie de dreptul de a conduce mijloace de transport, pedeapsă ce va preveni săvârșirea categoriei date de infracțiuni, de către inculpat și alte persoane.

Instanța de recurs, a considerat necesar de a casa sentința doar în partea stabilirii pedepsei, deoarece reieșind din procesul verbal al ședinței de judecată lipsește acordul inculpatului, pentru executarea pedepsei - muncă neremunerată în folosul comunității, cu atât mai mult că acesta neagă comiterea acțiunilor incriminate.

6. Decizia menționată este atacată cu recurs în anulare de către condamnat, care solicită casarea acesteia și trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, invocând că instanțele de fond și recurs au apreciat incorect probele din care, este evident că din momentul incidentului și pînă la sosirea inspectorului SPR Ialoveni, Onica S., au trecut peste 30 min., timp în care el a intrat în casă și a servit o bere. Ulterior, a venit polițistul și i-a propus să treacă testarea alcooloscopică, la ce el a refuzat din considerentul, că a servit o bere și nu era obligat să urmeze cerința polițistului, deoarece nu era la volan. De asemenea, a indicat că în perioada efectuării urmăririi

penale și pînă în prezent suferă de o maladie, care îi limitează capacitatea de gîndire, fapt confirmat de către specialiști în domeniul neuro-psihiatric, din care considerent a omis termenul legal de depunere a recursului. Mai invocă, că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii imputate și se încadrează în temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei, Colegiul conchide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Declarînd recurs în anulare, recurentul este obligat să invoce încălcările comise de către instanța a cărei hotărîri se contestă și care viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, prevederi stipulate și în art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, recursul în anulare trebuie motivat, cu menționarea obligatorie a cazurilor prevăzute în art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, conținutul acestuia, cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate din punct de vedere al problemei de drept și evidențierea viciului fundamental care, în opinia recurentului, în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Astfel, potrivit alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012), hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Deoarece temeiurile pentru recurs în anulare sînt expres și limitativ stipulate de lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la aceasta, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază.

Din textul recursului în anulare este vădit că, recurentul nu a respectat aceste cerințe și nu a invocat expres nici unul din temeiurile prevăzute la art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, recurentul critică doar vinovăția în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, cu invocarea art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – lipsa elementelor infracțiunii, pe cînd el urma să-și argumenteze cerințele prin prisma prevederilor art. 453 Cod de procedură penală – prezența unui viciu fundamental sau informarea Guvernului Republicii Moldova cu privire la depunerea cererii la CEDO.

Mai mult ca atît, Colegiul penal, remarcă că argumentele invocate de către condamnatul, Popov A.F., privind reaprecierea probelor și lipsa în acțiunile sale a elementelor infracțiunii, au format obiectul discuției în instanța de recurs, care au fost apreciate corespunzător.

Potrivit art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol.

Cerințele obligatorii nominalizate nu au fost respectate de către recurent la declararea recursului, temei ce impune inadmisibilitatea recursului declarat deoarece nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu art. art. 432 alin. (2), 453 alin. (2), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2013, declarat de către condamnatul, **Popov Alexei Fiodor**, în cauza penală în privința acestuia, deoarece nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, și nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 ianuarie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător: **Nicolae Gordilă**